

Kudaybergen Caparov

(1933)

Yazar Kudaybergen Caparov 1933 yılında Çüy şehrinin Sokuluk kasabasına bağlı Saz köyünde dünyaya gelmiştir. 1957 yılında Kırgız Devlet Üniversitesi Filoloji Fakültesinden mezun olmuştur. Aynı yıl "Ala Too" dergisinin redaksiyon bölümünde çalışmaya başlamıştır. Sonraki yıllarda Kırgız Devlet Televizyon Radyo komisyonunda, "Mektep" basım evinde ve "Kırgızistan Madaniyatı" gazetelerinde çalışmıştır.

ESERLERİ

Abış (Hikâyeler); Kırgızokupedmambas, Frunze,

1959; Yiğitlik (Hikâyeler); Kırgızokupedmambas, Frunze, 1960

Tarım Mühendisi Kız (Hikâyeler); Kırgızokupedmambas, Frunze, 1962; Babalar (Hikâyeler); Kırgızistan, Frunze, 1965; Bozkır (Hikâyeler); Mektep, Frunze, 1968; Başkan (Hikâyeler); Kırgızistan, Frunze, 1972; Onun İkinci Doğuşu (Hikâyeler); Mektep, Frunze, 1974; Açgözlü Zengin'in Ölümü (Masal); Mektep, Frunze, 1982; Türlü Kaderler (Roman); Kırgızistan, Frunze, 1983.

Hikâye

MAKTANÇAAK / ÖVÜNGEÇ

Sadık menen Temirbek koñşu. Birinçi klassta okuşat. Biri "A" sında biri "B" sında. Mektepke birge barışıp, birge kaytışat.

Bügün kün çayıttay açık ele, mektepke barıp oynoonu eñsegen Sadık ertelep Temirbekke keldi. Coldoşu kök çöptün üstünö kömkörösünön sunalıp, tigindeyreekte ottop cürgön korozdu ulam karap, anın sürötün tüşürüü menen alektenip catkan eken.

Sadık anın canına oltura kalıp kızığa suradı:

- Bul emne tartkanıñ?...

- Tigi erinip ayttı:

- Koroz.

- Koroz?... Koroz da uşunday bolobu?

- Anan kanday bolot? Uşunday ele bolot.

- Pış - ş...taaptırsıñ. - Sadık eliktep koydu. - Korozdun taacısı, sakalı kızıl da, a seniki çasıp eken. Emne, kızılıñ çokpu?

- Çok.

- Mende bar. Al emes kızıl boyogum da bar... İi, kantesiñ?

- - Mende... Mende... - coldoşu menen kantip teñ

taylaşaarın bilbegen Temirbek abalı mukaktanıp, anan şaşa süylödü. - Menin plastilininim bar.

- Meniki da... ii, kantesiñ?... Menin... menin dağı

öçürgüçüm bar.

- Meniki da...

- Menin karandaş uçtağım bar. İi, kantesiñ!

- Meniki da bar.

Sadık emnesi menen maktanarın bilbey portfelin açtı da, kitepterin çetinen suurop körsötö baştı:

- Menin "Alippem" bar. İi, kantesiñ?

- Menin da...

- Menin esep kitebim bar.

- Meniki da bar. İi, kantesiñ?

- Menin kündölügüm bar.

- Meniki da... - Temirbek depterleri menen aralaşıp

catkan tıştuu kalıñ kündölüğün alıp, baraktay ketti. - Mınakey... baaları mına - a. Bir, eki, üç, dört, beş... beş benim, bir törtüm bar, ii, kantesiñ?

Sadık kündölüğün açtı, birok oşol zamat kayra captı. Erinderi kıbrap, süylöögö eptenip barıp takalıp kaldı. Bir saamga kolun kırsıldatıp turdu da, anan alıstap ketken korozgo tigilip:

- Sürötün tetigi korozgo okşoş eken, - dedi.

Sadık ile Temirbek koñşu. Birinci sınıfta okuyorlar. Biri "A" şubesinde, diğeri "B" şubesinde. Okula birlikte gidip birlikte dönüyorlar.

Bügün gökyüzü tamamen açık, okulda oynamak isteyen Sadık, erkenden Temirbek'in yanına geldi. Arkadaşı yeşil otlara yüzüstü uzanmış, biraz ileride yemleyen horoza bakarak onun resmini yapmayla meşgul oluyordu.

Sadık onun yanına oturarak merak içinde sordu:

- Bu çizdiğin ne?

Diğeri erinerek cevap verdi:

- Horoz.

- Horoz ha?.. Horoz böyle mi olur?

- Ya nasıl olurmuş? Böyle olur tabi ki.

- Ha ha ha... Çok benzetmişsin, Sadık alay etti.

Horozun ibiği ve sakalları kırmızı olur, senin ki ise yeşil. Yoksa kırmızın yok mu?

- Yok.

- Bende var. Sadece o değil kırmızı boyam da var.. Ya napacaksın bakalım?

- Benim de... Benim de... Arkadaşı ile nasıl boy ölçüσεceğini bilmeyen Temirbek önce yutkundu, sonra telaşla konuşmaya başladı; Benim plastilininim var.

- Benim de var... ya, ne olacak?.. Benim... Benim bir de silgim var.

- Benim de...

- Benim kalem açacağım da var. Yaa, n'aber?!

- Benim de var.

Sadık neyi ile övüneceğini bulamayıp çantasını açtı ve kitaplarını kenarlarından çekip göstermeye başladı:

- Benim Alfabe kitabım var. Ne haber?

- Benim de...

- Benim matematik kitabım var.

- Benim de var. Ne olacak?

- Benim günlük not defterim var.

- Benim de... Temirbek defterleriyle iç içe duran, ciltli kalın günlük not defterini alıp sayfalarını çevirmeye başladı. "İşte bak... Notlarım, işte bir, iki, üç, dört, beş... Beş beşim, bir dördüm var, ne haber?.."

Sadık kendi günlük not defterini açtı ama açar açmaz tekrar kapattı. Dudakları titredi, konuşmak istese de tutuldu kaldı. Bir süre ellerini ovuşturduktan sonra uzaklaşmış olan horoza bakıp:

- Resmin şu horoza çok benzemiş, dedi.